



OBSAH

Redakcia	Str.1
Evanjelizatori ako Mária.	
Formačný projekt	Str.3
Oratoriánske poslanie: <i>pedagógia radosti</i> .	
Nazaret. Rodina úplne Božia	Str.5
1. Nazaret: <i>telo, domov, chrám</i> .	
Pokorné a najvyššie stvorenie	Str.6
<i>Na ceste s Máriou, učiteľkou integrálnej ekológie</i>	
2. Kráľovná všetkého stvorenia.	
Rodinné správy	Str.8
- ADMA Primary - Duchovné cvičenia 2023: <i>“Vo svete, ale nie zo sveta”</i> .	
- Brazília - <i>V. zasadnutie provinciálnych rád ADMA v Brazílii</i> .	Str.9
- Svetové dni mládeže 2023 – <i>Aby sa nesmierna milosť prelievala</i> .	Str.10
- Čile - <i>120 rokov Združenia Márie Pomocnice kresťanov z La Sereny</i> .	Str.11
- IX. kongres Márie Pomocnice kresťanov 2024: <i>registrácia otvorená</i> .	Str.11

REDAKCIA

EVANJELIZÁTORI AKO MÁRIA

Milí priatelia ADMY,

katolícka cirkev venuje mesiac október misiám, aby sa prebudil misijný duch vo všetkých veriacich. Nazývame ho aj **misijným mesiacom**. Cirkev ním vyzýva kresťanov na celom svete, aby si uvedomili svoju spoločnú zodpovednosť za evanjelizáciu sveta. Preto povzbudzuje všetkých veriacich, aby boli misionármi, informuje ich o misiách vo svete, o ich potrebách, o dôležitosti a naliehavosti aktívnej účasti.

Tento mesiac má päť hlavných cieľov: informovať o misijnej činnosti Cirkvi; dosiahnuť, aby všetci veriaci pochopili dôležitosť misií v dnešnom svete; podnecovať misionársky zápal všetkých veriacich a podporovať misijné povolania; podporovať duchovnú misijnú spoluprácu prostredníctvom modlitby a prinášania obetí za misie a misionárov na celom svete a nakoniec podporovať materiálnu misijnú spoluprácu so žiadosťou o finančnú podporu pre misie.

Predposledná októbrová nedeľa bola vyhlásená za “Svetový deň misií”, je vrcholným momentom mesiaca. Tento deň sa slávi vo všetkých miestnych cirkvách ako sviatok katolicity a všeobecnej solidarity. Misijnú nedeľu ustanovil Pius XI. Za pápeža bol zvolený v roku 1922 a mal veľkú citlivosť pre misie, čo sa prejavilo na sviatok Turíc toho istého

roku, keď prerušil svoju homíliu a vytvoril nečakané ticho.

Náhodné ticho, uprostred neho nechal kolovať košík a vyzval prítomných kardinálov, biskupov i veriacich v Bazilike sv. Petra v Ríme, aby podporili misie. To sa stalo základom zbierky na misie, ktorá sa koná každoročne počas misijnej nedele. Neskôr, 14. apríla 1926 ustanovil **SVETOVÝ DEŇ MISÍ**.

Pred niekoľkými mesiacmi pápež František začal nový cyklus katechéz, venovaný aktuálnej a rozhodujúcej téme kresťanského života: **zanieteniu sa pre evanjelizáciu, čiže apoštolskej horlivosti**.

Toto je životne dôležitý rozmer pre Cirkev: spoločenstvo Ježišových učeníkov sa rodí ako apoštolské, misionárske a nie prozelytické. Tak to bolo od počiatku: kresťania ako misionári, apoštoli, ohlasovatelia evanjelia. Spoločenstvo Ježišových učeníkov sa rodí apoštolské a misionárske. Duch Svätý formuje túto komunitu tým, že z nej "vychádza", aby sa neuzatvárala do seba, ale aby bola extrovertná a nákazlivo svedčila o Ježišovi, zameraná na vyžarovanie jeho svetla až po kraj zeme. Ale môže sa stať, a niekedy sa stáva, že apoštolská horlivosť, túžba osloviť druhých dobrou zvesťou evanjelia sa zmenší, stane sa vlažnou. Niekedy sa zdá, že je zatiernená, my kresťania sa uzatvárame do seba a nemyslíme na druhých. Keď však kresťanský život stratí zo zreteľa horizont evanjelizácie, horizont ohlasovania, ochorie, uzavrie sa do seba, stáva sa skostnatým. Bez apoštolskej horlivosti viera vädnú. Misia je naopak kyslíkom kresťanského života: oživuje a očisťuje ho (generálna audiencia, 11. januára 2023).

Na tejto ceste evanjelizácie hľadme na Máriu. Pripomeňme si, že pápež Pavol VI. vo svojej apoštolskej exhortácii Evangelii nuntiandi vyhlásil **Pannu Máriu za "Hviezdu evanjelizácie"**.

"Ráno na Turíce Mária so svojou modlitbou predsedala začiatku evanjelizácie pod vplyvom Ducha Svätého. Nech je hviezdou neustálej obnovy evanjelizácie, ktorú má Cirkev, poddajná Pánovmu príkazu, podporovať a uskutočňovať najmä v týchto ťažkých a nádejných časoch" (Pavol VI., EN 82).

Pavol VI. nám hovorí, že Mária bola prvou evanjelizovanou osobou, keď prijala, že sa stane matkou Ježiša, Božieho Syna, bola tiež prvá, ktorá

otvorila svoje srdce a prijala dobrú zvesť spásy, ktorú Ježiš priniesol svetu. Zároveň Mária bola osobou, ktorá najlepšie žila evanjelium, **Mária je najvyššou realizáciou Ježišovho evanjelia. Mária je teda "hviezdou evanjelizácie"**, pretože nás svojím príkladom pozýva prijať do nášho života spásonosné poslanstvo svojho Syna. Neustále nám opakuje



tú vetu, ktorú kedysi vyslovila v Káne Galilejskej a ktorá umožnila Ježišov prvý zázrak, znamenie jeho božstva: **«Urobte všetko, čo vám povie»** (Jn. 2, 5). Tieto Máriine slová zhrňajú jej poslanie v Cirkvi a s nami. Mária, Ježišova Matka a naša Matka v poriadku milosti, Matka celej Cirkvi, pastierov a veriacich, prvá a najvernejšia učeníčka a nasledovníčka Ježiša a jeho posolstva lásky nám neustále pripomína, že je potrebné, aby sme všetci **"robili, čo nám Ježiš hovorí"**, aby sme žili tak, ako nás to naučil Ježiš svojím slovom a svojím životom, aby sa evanjelium, dobrá zvesť, stali živou a aktívnou realitou vo svete.

Ako môžeme "evanjelizovať" dnes? Mária, hviezda evanjelizácie, pozýva nás všetkých, ktorí veríme vo vzkrieseného Krista a snažíme sa ho nasledovať, aby všetci milovali Boha nadovšetko, dávajúc mu prvé miesto v našich srdciach a v našom živote; aby sa s dôverou odovzdali jeho milujúcej Prozreteľnosti; aby milovali svojich bratov a sestry tak, ako nás Ježiš miloval a naďalej miluje, aby odpúšťali zo srdca urážky, ktorých sa im dostalo a prosili o odpustenie za tie, ktoré spôsobili; aby čelili životu s radosťou a nadšením, s vierou a nádejou; nebojácne a neúnavne bojovali proti zlu a hriechu, aby boli svetlom sveta a soľou zeme, chudobnými v duchu, odtrhnutí od všetkého, čo nejakým spôsobom znamená otroctvo a odcudzenie od Boha; pokornými a jednoduchými

ako deti; súcitní a milosrdní, čistého srdca a mysle. Aby milovali pravdu a žili v nej, aby ju ohlasovali s odvahou a pracovali s odhodlaním na nastolení mieru a spravodlivosti vo svete.

Evanjelizovať ako Mária – to je nádherný program na mesiac október, mesiac Panny Márie. Modlime

sa horlivo ruženec a pretkajme ho úmyslami za evanjelizáciu sveta, za misionárov. Kiež nám naša modlitba pomôže obnoviť aj naše evanjelizačné úsilie.

Renato Valera,
 Prezident ADMA Valdocco.

Alejandro Guevara,
 Duchvný animátor ADMA Valdocco.

FORMAČNÝ PROJEKT

ORATORIÁNSKE POSLANIE: *PEDAGÓGIA RADOSTI*

Základnou charakteristikou oratoriánskeho poslania je **pedagogika radosti a oslavy**. Je to základný rozmer preventívneho systému dona Bosca, ktorý v náboženských sviatkoch roka videl príležitosť ponúknuť mladým možnosť zhlboka sa nadýchnuť radosti viery.

Don Bosco vedel nadšene zapojiť mládež oratória do prípravy podujatí, divadelných predstavení, recepcií, ktoré ponúkali možnosť prekonať únavu zo všednosti a každodenných povinností a zároveň tým dal možnosť rozvíjať talenty mladých ľudí pre hudbu, herectvo, gymnastiku, nasmerovať ich fantáziu smerom k pozitívnej tvorivosti.

V základe tejto jeho snahy sa nachádza zmysluplný život, kde je naozaj z čoho sa radovať, čo oslavovať, niekto, kto stojí za to, aby bol oslavovaný. Zážitok z "dvora" je typický pre spontánne prostredie, v ktorom sa vytvárajú a upevňujú vzťahy priateľstva a dôvery. Na "dvore", ktorý sa rozumie ako priestor spontánnej radosti a oslavy, sa jednoducho predkladajú hodnoty radosti a vytvárajú dôverné vzťahy. Dvor je vhodné miesto pre starostlivosť o každého chlapca / mladého človeka, pre malé slovo do ucha, kde vzťah vychovávateľa a mladého človeka prekonáva formalizmus a stáva sa veľmi spontánnym. V tomto zmysle je skúsenosť "nádvorie" výzvou prekročiť naše formálne štruktúry, od múrov, v ktorých pracujeme, aby každé miesto, kde sa stretávajú mladí, bolo prostredím bohatým na výchovné a pastoračné ponuky.

Cez nádvorie sme teda dostávame naozaj blízko mladým ľuďom, ktorých chceme stretnúť.

Saleziánska charizma neuteká, nevzďaľuje sa od sveta, ale je umiestnená práve v srdci sveta, podľa rozhodnutia Božieho Syna, ktorý plniac vôľu svojho Otca prišiel, aby prebýval medzi nami. Bez strachu, s veľkou túžbou stretnúť sa, Ježiš k nám prichádza ako jeden z nás.

Preto nám je don Bosco učiteľom vo vytváraní silného prepojenia medzi rekreáciou na dvore a slávením v liturgii, v kostole. V pasáži spisu dona Bosca *Spomienky na oratórium*, ktorá opisuje živosť typického dňa medzi chlapcami, don Bosco hovorí: *"Potreboval som túto neprimeranú rekreáciu, aby som svojich chovancov priblížil k viere a k účasti na sviatostiach"*. Na druhej strane v slávnom liste z Ríma z roku 1884 kladie veľmi úzky vzťah medzi "smútkom a nudou" rekreácie a "chladom" voči prijímaniu sviatostí. V oratoriánskom poslaní, ktoré mu bolo zverené v jeho sne, nádvorie a kostol, hra a liturgia, zdravá zábava a život milosti musia byť úzko prepojené, ako dva neoddeliteľné prvky jednej pedagogiky.



Konkretizácia výchovy

Povolanie a poslanie sa netýka len povolania manželov a rodičov, ale aj povolania vlastných detí. Je dôležité hneď od počiatku sa zamerať na ich povolanie, rozširovať im ich pohľad na život, aby raz v budúcnosti nemali príliš úzky horizont rozhodovania. Toto by malo byť ovocie: aby dozreli, namiesto toho, aby padli na zem nezrelé, alebo zostali hniť na konári. Iba ak je rastlina zdravá, s dobre vyvinutými koreňmi a silným kmeňom, tak to tak bude. Je potrebné vychovávať deti, aby žili život ako povolanie, to znamená, aby si uvedomili základnú skutočnosť: totiž, že nikto sa nerozhoduje sám prísť na svet, každý človek je povolaný k existencii. A prvým autorom tohto volania nie je otec alebo matka, ale Boh. Boh je ten, kto volá, miluje. Život, aj napriek nevyhnutným protirečeniam sa stáva nevyčerpatelným hľadaním tejto láskyplnej vôle a súhlasu s ňou v malých i veľkých veciach. Vskutku: už neexistujú malé alebo veľké veci: keďže Pán, ktorý volá je veľký, tak sa stáva odpoveďou na všetko; skutočná veľkosť je vernosť tomu kto volá, nie väčšia alebo menšia dôležitosť, ktorá sa pripisuje predmetu jeho žiadosti.



Opakom povolania je ambicióznosť.

Iste, ambície majú v sebe aj kúsok dobra, ale tu chceme poukázať na ambície ako opak povolania, ako niečo, čo povolaniu odporuje. Ako nereálne túžby, ktoré človeka netešia, pre ktoré človek zostáva nespokojný, nenasýtený, bez vďačnosti.

Povolanie je spojené s vyvolením k poslaniu.

Je to voľba úplne nedemokratická, ovocie zvrchovanej vôle, nezakladá sa na zásluhách, prednosť nie je založená na zásluhách, ale na úcte voči ničomu, čím sme. Na tomto základe existuje vyvolenie, uprednostnenie obyčajných ľudí - úbohých

nevedomých roľníkov, ako to bolo v prípade Janka Bosca - a nie tých najlepších a najschopnejších, vyvolenie nie ako privilégium, ale sú vyvolení, aby naplnili poslanie. Vyvolenie pre poslanie pobáda k tomu, aby sa slobodne dávalo to, čo bolo slobodne prijaté. Žiť život ako dar. Vyvolenie nezmenšuje námahu a zodpovednosť, naopak: zvyšuje ich.

Opakom povolania sú nároky.

Všetko patrí mne; robím, čo ja chcem; Zaujíma ma len to, čo sa mi hodí. Toto si nárokuje: žiť podľa rozmarov; a nech je uspokojený každý rozmar, všetko, čo sa mi páči. Toto je bezpečný spôsob ako sa stať nedôveryhodnou a škodlivou osobou. Zlyhanie.

Život ako ambícia a požiadavka: to je niečo krehké a škaredé. Život ako povolanie a poslanie: to je niečo krásne a pevné.

Don Enrico Stasi - SDB

⁽¹⁾ *Dikastérium saleziánskej pastorácie mládeže, La Saleziánska mládežnícka pastorácia. Quadro di riferimento, SDB, Roma 2014, 131.*

NAZARET. RODINA ÚPLNE BOŽIA

1. NAZARET: TELO, DOMOV, CHRÁM

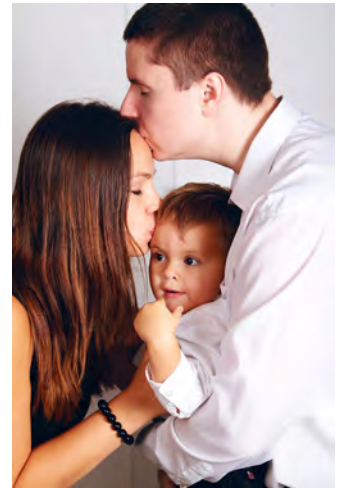
Začnime túto "prehliadku domu v Nazarete so sprievodcom", a vyjdime zo všeobecnej, ale podstatnej úvahy o tom, čo je to "domov". Ide o toto: medzi Božím srdcom, Máriiným telom a múrmi chrámu je hlboká podobnosť! Táto trojica, napriek zjavnej odlišnosti, realizuje myšlienku "domova" ako *bodú prijatia a východiskového bodu*, miesta prebývania a práce, miesta, z ktorého sa vychádza a do ktorého sa vracia. Takto tajomstvo Boha, ktorý je v sebe Láskou a Stvoriteľom pre nás, *a preto nás prijíma do seba a odlišuje nás od seba*, aby nás pritiahol do spoločenstva so sebou. Toto je tajomstvo každej matky, ktorá nás *nosí vo svojom lone, aby nás priviedla na svet*: sme zverení materskej starostlivosti, aby sme sa naučili dôverovať. Také je tajomstvo chrámu, *v ktorom sa človek zastavuje v Božej prítomnosti, aby vyžaroval jeho slávu*, v ktorom sa každodenné činnosti prerušujú, aby sa vrátil potešený a premenený. *A tak je to tajomstvo Márie, ktorá vo vtelení bola skutočne "Božím domom", archou zmluvy, prvým svätostánkom v dejinách*: v nej Boží Syn našiel svoj príbytok vo svete, aby sa stal Vykupiteľom sveta.

Spoločenstvo osôb

Skutočnosť "domova" poukazuje na základný zákon lásky, ktorým je vždy spoločenstvo a rozlišovanie osôb. A skutočne, pravá láska si vždy vyžaduje náklonnosť a rešpekt, spravodlivú blízkosť a správny odstup, rovnováhu medzi pripútanosťou a odlúčením, schopnosť mať a zriekať sa, túžbu vytvárať putá medzi ľuďmi a pozornosť na podporu ich slobody. V tomto zmysle to, čo ohrozuje lásku nie je len neláska, ale aj prebytočná láska, ktorá napriek najlepším úmyslom dusí slobodu, nenechá ju dozrieť, znemožní jej otvárať nové obzory. Keď chýba dych slobody, láska už nie je spolupatričnosťou, ale vlastníctvom, a keď chýba puto náklonnosti, sloboda nevie, kam ísť, alebo nenachádza silu. Naopak, *dozrieť v láske znamená vedieť zostať doma a vedieť odísť*: znamená to prekonať pokušenie uzavrieť sa do seba a mať odvahu otvoriť sa, znamená to vyhnúť sa dvojitému riziku, že sa ponoríme do tisícich strachov alebo znásobíme nezmyselné skúsenosti.

Hľadáme na Ježiša: práve v zrieknutí sa svojho života a v odlúčení od učeníkov spoznal väčšiu lásku a život, ktorý víťazí nad smrťou: pre seba, pre nich a pre všetkých. Počúvajte, ako sa obracia na

apoštolov v predvečer svojho umučenia: *"Teraz vám hovorím pravdu: je pre vás lepšie, aby som odišiel, lebo ak neodidem, Tešiteľ k vám nepríde; ale keď odidem, pošlem ho k vám"* (Jn. 16, 7). Hovorí sa o odlúčení, ale aj o dedičstve, o čase opustenia, ale v perspektíve väčšej útechy! A potom sa pozrime na Máriu, ktorá sa stala našou matkou práve tým, že prijala a stratila vlastné dieťa, prešla z *Fiatu* (nech sa stane) do *Stabatu* (zotrvanie pod krížom) od radostného narodenia Betlehema, keď sa v nej Slovo stalo telom, až po bolestné narodenie Golgoty, kde bolo Slovo ukrižované. A pozrime sa na svätca, akým bol don Bosco, milovaný Matkou Margitou, ale poslaný veľmi mladý pracovať mimo domu: napriek tomu, že je bez otca, nepochopený bratom Antoniom a zbavený pomoci dona Calossa, svojho učiteľa, zhrnie múdrosť výchovnej lásky v presvedčení, že *"milovať nestačí"*, ale je potrebné, aby mladý muž "rozpoznal, že je milovaný". Pretože len tak zdedí lásku a schopnosť milovať na oplátku. Akoby chcel povedať: úspech výchovnej práce sa nehrá ani tak v ochrane a vzdelávaní, v darovaní vecí a rád. Namiesto toho sa odohráva v sebadarovaní, vo svedectve a v sprevádzaní.



Prijímanie života, dávanie života.

Tu je zhrnutie toho, čo by sme mohli nazvať "pravidlom domu": *mať domov znamená prijímať život a učiť sa žiť, stavať nové domy a plodiť nový život*. Odtiaľ môžeme vyvodiť aspoň tri náznaky pre dialóg lásky s Bohom, v rodine, v spoločenstve.

1. V našom vzťahu s Bohom musíme myslieť na to, že Boh nie je ani nedosiahnuteľným vrcholom, ani pohodlným útočiskom: v Ježišovi nám Boh dal svoj život a chce, aby sme aj my dali svoj život druhým. To znamená, *že človek nemôže veriť v Boha života a vzdať sa žitia svojho života*: mať vieru znamená zároveň vložiť dôveru v Boha a odvážne sa rozhodnúť pre seba. A hriechom je,

ešte skôr ako urobíme nejakú chybu, že sa bojíme urobiť chyby, pretože v takejto obave sa skrýva nedôvera v Božiu dobrotu a v dary, ktoré nám dal, pokrivený obraz Božieho súdu a pokrivený obraz seba samého: akoby Boží súd nebol súdom milosrdenstva, alebo akoby nebolo možné byť dobrými bez toho, aby sme už neboli dokonalí. Zrieknutie sa života kvôli pýche a strachu paralyzuje život, a preto evanjelium hovorí jasne: *«nie ten, kto hovorí Pane, Pane, ale ten, kto plní vôľu Otca»*, je pravým učeníkom Kráľovstva (Mt. 7, 21). Preto nestačí poznať pravdu: iba *“kto koná pravdu, vyjde najavo”* (Jn. 3, 21). Až tak, že *“tomu, kto má, bude dané a bude v hojnosti, ale tomu, kto nemá, bude odňaté aj to, čo má”* (Mt. 13, 12). Preto sa musíme úprimne pýtať: aká je kvalita mojej modlitby, môjho dialógu s Bohom? Môžem mu pokorne dôverovať a odvážne vystaviť svoj život skutkom lásky? Môžem pozbierať svoje srdce a použiť svoje sily, odovzdať sa a usilovať sa?

2. Vo vzťahu medzi generáciami je dnes základnou vecou vo výchove detí *dávať dôveru a žiadať o zodpovednosť*, zrieknuť sa výrazne impozantných alebo ochranných postojov a s presvedčením ponúknuť *dospelé svedectvo životnej túžby a lásky k životu*, ktorá plodí nové vzťahy a nové diela,

ktorá upevňuje priateľstvá a znásobuje iniciatívy solidarity. Beda však, ak „obetujeme“ svoj život pre deti, alebo ničíme ich život pre prílišné pravidlá alebo starostlivosť, ktoré im dávame. V tomto všetkom sa stráca „život“.

3. V komunitných vzťahoch si skúsenosť chrámu, v ktorom človek prijíma Božiu lásku, aby žil a vyžaroval tú istú lásku vyžaduje nikdy *neoddeľovať spoločenstvo od poslania, kresťanskú identitu a oddanosť svetu*. Toto naznačuje veľmi silne a autoritatívne pápež František vo svojom krásnom apoštolskom liste *Radost evanjelia*. Vysvetľuje, že Cirkev vo všetkých svojich prejavoch, tak intímnych, ako aj najverejnejších, nesmie nikdy stratiť svoj misionársky tón: *“Intimita Cirkvi s Ježišom je putovnou intimitou a spoločenstvo je vo svojej podstate misijným spoločenstvom... Reformu štruktúr, ktorá si vyžaduje pastoračné obrátenie možno chápať len v tomto zmysle: zabezpečiť, aby sa všetky stali viac misionárskymi. Cieľom participatívnych procesov nebude primárne cirkevná organizácia, ale misijný sen oslovit' všetkých”* (EG 23, 27, 31).

don Roberto Carelli – SDB

POKORNÉ A NAJVVYŠŠIE STVORENIE

Na ceste s Máriou, učiteľkou integrálnej ekológie

2. KRÁĽOVNÁ VŠETKÉHO STVORENIA

Po opise materinskej starostlivosti Panny Márie o Ježiša a o všetky stvorenia v čísle 241 encykliky **Laudato Si** nás pápež pozýva upriamiť náš pohľad na jej súčasný stav:

„Úplne premenená žije s Ježišom a všetky stvorenia ospevujú jej krásu...“[...] Nanebovzatá je Matkou a Kráľovnou všetkého stvorenia. Časť stvorenia v jej oslávenom tele spolu so vzkrieseným Kristom dosiahla celú plnosť svojej krásy.”

Vo svojej katechéze z 23. júla 1997 pápež Ján Pavol II. dobre vysvetlil význam ľudového zvyku vzývať Máriu ako Kráľovnú. Je to veľmi starobylá invocácia, ktorá pravdepodobne pochádza z piateho storočia, keď Efezský koncil vyhlásil Máriu za Božiu Matku a kresťanský ľud cítil potrebu povýšiť ju nad všetky stvorenia, čím uznal jej mimoriadnu dôstojnosť a jej

úlohu orodovnice v živote každého jedného kresťana a celého sveta.

Druhý vatikánsky koncil po tom, čo pripomenul Nanebovzatie Panny Márie “do nebeskej slávy na tele i na duši”, hovorí o nej aj ako o Kráľovnej a vysvetľuje, že bola *“povýšená Pánom ako Kráľovná vesmíru, aby sa plnšie pripodobnila svojmu Synovi, Pánovi Pánov (Zjv 19,16) a zvíťazí nad hriechom a smrťou”* (Lumen gentium 59). Koncilový text sa teda odvoláva na encykliku Pia XII. **Ad coeli reginam**, ktorá pripomína, že Máriino kráľovské postavenie nesúvisí len s tajomstvom vtelenia, teda s tým, že je Božou Matkou, ale aj s jej prítomnosťou pod krížom, kde v nej prví kresťania rozpoznali novú Evu. Tu sa tajomne zúčastňuje spolu s Kristom, novým Adamom, na vykúpení ľudstva.

Pokorné a najvyššie stvorenie

Kristovo kralovanie, od ktorého závisí Máriino kralovanie, totiž nevyplýva len z toho, že je Božím Synom: práve vo veľkonočnom završení sa totiž celé stvorenie rekapituluje v Kristovi a on sa stáva jeho úplnou hlavou. Preto Markovo evanjelium potvrdzuje, že v deň Nanebovstúpenia Pán Ježiš *“vystúpil na nebo a zasadol po pravici Boha”* (Mk. 16, 19). *“Sediť po pravici Boha”* v biblickom jazyku znamená podieľať sa na Božom kráľovstve nad stvoreným vesmírom.

Vo vzkriesenom Kristovom tele a v oslávenom tele Panny Márie však korunu neprijíma len Syn a Matka vo svojej individualite. Je to celé stvorenie, ktoré v Ježišovi a v Márii už dosahuje plnosť krásy, ale ešte ju nedosahuje v plnosti, čiže pre všetkých vyvolených.

Nie sú všetky prvky stvorenia v skutočnosti nejakým spôsobom uzavreté a zhromaždené práve v živom tele ľudskej bytosti? Voda, ktorá tvorí 60 %, zem, ktorú živí a ktorá v nej zostáva napríklad vo forme minerálov; oheň, alebo skôr teplo alebo skôr energia, ktorá produkuje a ktorá ho udržuje nažive; vzduch, nakoniec, alebo skôr dych, ktorý podľa Knihy Genezis človek zdieľa s Bohom (Gn 1, 7). V oslávených telách Syna a Matky teda fragment stvorenia už naplno prebýva v Božej sláve, anticipujúc osud, ktorý čaká celé stvorenie.

Máriino kralovanie samozrejme nijako nenahrádza jej materstvo! Práve naopak: Máriino materstvo, jej snaha starať sa, definuje a do hĺbky charakterizuje jej postavenie kráľovnej. Práve ako Kráľovná všetkého stvorenia má Mária moc starať sa o všetky stvorenia bez výnimky. V tejto súvislosti Pius XII. v už citovanej encyklike napísal: *“Keďže má materinskú náklonnosť k nám a zaujíma sa o našu spásu, rozširuje svoju starostlivosť na celé ľudské pokolenie. Ustanovená Pánom za Kráľovnú neba a zeme, pozdvihnutá nad*



všetky chóry anjelov a celú nebeskú hierarchiu svätých, sediac po pravici svojho jediného Syna, nášho Pána Ježiša Krista, získava s veľkou istotou to, o čo prosí svojimi materinskými modlitbami; To, čo hľadá nájde a nemôže si nechať ujsť”.

Ak teda aj dnes, v našom každodennom živote, môžeme naďalej zakúšať Máriinu láskyplnú prítomnosť a materinskú starostlivosť, je to dôsledok jej nanebovzatia, a jej účasti na sláve zmŕtvychvstalého Krista, ktorú veriaci vždy vyjadrovali metaforou kralovania a koruny. Inými slovami: je to dôverné spoločenstvo s Bohom Otcom, Synom a Duchom, ktoré robí Máriu Kráľovnou vesmíru, a je to to isté spoločenstvo, ktoré jej umožňuje zasahovať do života mužov a žien všetkých čias. *Mária, prijatá do nebeskej slávy sa úplne venuje dielu spásy, aby každému živému človeku odovzdala šťastie, ktoré jej bolo darované. Je Kráľovnou, ktorá dáva všetko čo má, majúť účasť predovšetkým na Kristovom živote a láske”* (Ján Pavol II).

Nebeské oslávenie Božej Matky je ako to predvída evanjelista Lukáš v epizóde stretnutia Márie s jej tetou Alžbetou (Lk. 1, 39-56). Fragment starobylej homílie pripisovanej Origenovi (III nI) komentuje slová, ktorými sa Alžbeta obracia na Máriu, takto: *“Som to ja, kto mal prísť k tebe, pretože si požehnaná nadovšetko, ty, matka môjho Pána, ty, moja Pani”.* Prechod od výrazu *“matka môjho Pána”* k výrazu *“moja Pani”* predvída to, čo o niekoľko storočí neskôr dôrazne vyhlási svätý Ján Damascénsky, ktorý nazýva *Máriou “Zvrchovanou”*: *“Keď sa stala matkou Stvoriteľa, stala sa skutočne vládou všetkých stvorení”.*

Proroctvo možno explicitnejšie ako Máriino kráľovské oslávenie sa nachádza medzi riadkami spevu Magnifikat, ktorý evanjelista Lukáš pripisuje samotnej Márii. Pieseň sa totiž začína slávnostným ohlásením toho, čo Boh už urobil pre Máriu, totiž *«pozrel na pokoru svojej služobnice»*. Neskôr, o niekoľko veršov neskôr, Mária potvrdzuje, že toto je typický spôsob konania Boha, ktorý zosadil mocných z ich trónov, aby pozdvihol pokorných. Preto práve ako *“pokorná služobnica”* je Mária predurčená na pozdvihnutie. A naozaj to tak bude, vďaka definitívnemu víťazstvu nad zlom a smrťou dieťaťa, ktoré nosí vo svojom lone.

Možno práve preto Botticelli v nádhernom diele nazvanom **Madona Magnifikatu** prepája tieto dve tajomstvá a vytvára jedinečnú scénu: Mária píše

pieseň o Magnifikate na knihu podporovanú dvoma anjelmi. Jej ruka je vedená rukou dieťaťa, ktoré sedí v jej náručí, zatiaľ čo dvaja ďalší anjeli jej na hlavu kladú korunu.

Nie je Boží spôsob konania, ktorý spievala Mária v Magnifikate, vpísaný ako jeho zákon aj do srdca stvorenia? Aj keď je na jeho uznanie potrebná trpezlivosť storočí, na zemi neprevláda zákon najsilnejšieho, ale zákon striedania ročných období, zákon striedania života a smrti, v neustálom obrátení osudov. Na druhej strane všetci sme predurčení zomrieť a ani prísľub budúceho zmŕtvychvstania nás nemôže ochrániť pred týmto osudom.

Prosme Máriu o milosť hľadieť na veci a dejiny stvorenia podľa logiky Magnifikatu. Uznať našu chudobu a otvoriť sa konaniu Boha, ktorý obracia osud mocných a pokorných, je totiž základným krokom, ak sa chceme skutočne stať Božími spolupracovníkmi pre dobro našich bratov a sestier a domova, čo predstavuje podstatný moment v tomto procese, ktorý pápež František ukazuje všetkým mužom a ženám dobrej vôle výrazom **“ekologické obrátenie”.**

Sestra Linda Pocher – FMA

RODINNÉ SPRÁVY

ADMA Primary - Duchovné cvičenia 2023: *“Vo svete, ale nie zo sveta”*

Veľký dar Márie Pomocnice. Toto boli letné duchovné cvičenia pre rodiny, ktoré zahŕňali asi 500 ľudí, rozdelených do 5 zmiern, so sprievodom Dona Alejandra Guevaru Rodrigueza, Dona Roberta Carelliho, Dona Enrica Stasiho, Dona Pierluigiho Cameroniho, sestry Lucrecie Uribe a sestry Marileny Balcetovej. Bola to vzácna príležitosť, ktorá spojila deti, mladých a dospelých v komplementárnosti povolání, aby rástli v priateľstve, venovali dlhší čas intimite s Bohom a “dali veci do poriadku” vo svojom živote, znovu objavili krásu puta medzi manželmi, nechali sa “zahriať” Ježišovou láskou v eucharistickej adorácii, obnovili zverenie sa Márii v ruženci.

Téma dní *“Vo svete, ale nie zo sveta”* bola inšpirovaná heslom hlavného predstaveného o laickom rozmere rodiny dona Bosca a osobitne odkazovala na “List Diognetovi”, perlu kresťanského staroveku, odporúčanú v samotnej Strenne. **Mali sme príležitosť prehĺbiť a znovu rozvinúť úlohu kresťana ako “soli zeme”, “svetla sveta” a “kvasu v ceste”, nasledujúc túžbu dona Bosca rásť ako dobrí kresťania a čestní občania, obyvatelia sveta a občania neba, učiac sa od neho upriamiť svoj pohľad na neviditeľné veci.**

Na záver cvičení, plní vďačnosti za túto možnosť “načerpať nové sily” telom i duchom, odchádzame na nový rok spoločného kráčania!



Tu sú niektoré zdieľania účastníkov na konci duchovných cvičení:

(Pracharbon – čítaj Prašarbon – je miesto saleziánskej chaty v Alpách).

Pracharbon je miestom milosti a milostí. Milosť počúvať Božie slovo a tisíce skrytých milostí, ktoré sú prijímané nečakane a nevedome. Je to miesto milosrdenstva a milosrdenstvo sú dvere, ktorými Boh prechádza k nám. Zostaňte vo mne a ja vo vás, pretože bezo mňa nemôžete nič urobiť. Pane, rozmnož našu vieru.

Návrat k Pracharbonu, tentoraz po niekoľkých rokoch, bol už milosťou a veľkým darom. Pracharbon je privilegovanou chvíľou na opätovné naštartovanie seba, manželstva, rodiny a zverenie všetkého do rúk Ježiša a Márie. Je to oáza, v ktorej uhasíme smäd a nájdeme tú novú vodu, ktorú nám môže dať iba Boh, aby nám vždy pripomínala, že sme Jeho a nie zo sveta.

Tu sme, Ježišu, pred tebou a viac ako včera túžime byť takí, akých nás chceš mať, viac ako včera, vo vedomí, že sme hlinené nádoby, v ktorých si ukryl poklad, oslobodení, viac ako včera, od viditeľných vecí, aby sme zamerali svoj pohľad na tie neviditeľné.

Je krásne byť s Ježišom, byť osvietený jeho mocným svetlom, ako sa to stalo Petrovi v deň premenenia. Byť spolu, rozprávať sa, modliť sa a uvažovať tak ako traja apoštoli pred Ježišom v deň jeho premenenia, naplnia srdce radosťou a dáva pokoj.

Slovami pápeža Františka sa pokúsime priniesť do

údolia každodenného života tieto tri skutky: "žiarit, počúvať a nebať sa".

Každú ratolesť, ktorá prináša ovocie, orezávam, aby prinášala viac ovocia... zostaňte vo mne a ja vo vás. Vďaka týmto duchovným cvičeniam sme si uvedomili, že je potrebné preorientovať naše životy, začať sa znova spoločne modliť a vrátiť do centra pozornosti manželský pár. Pán nám dal najavo, že skôr než nám ukáže plán, ktorý s nami má, musíme dať do poriadku náš vzťah. Veľká vďaka patrí všetkým, ktorí nám boli blízky.

Brazília - V. zasadnutie provinciálnych rád ADMA v Brazílii

Sao Paulo, Brazília - júl 2023 - Združenie Márie Pomocnice kresťanov (ADMA), ktoré založil sám svätý Ján Bosco, *slávilo od 28. do 30. júla v centre "UNISAL Pio XI" v Sao Paule V. stretnutie provinciálnych rád ADMA v Brazílii.* Na stretnutí, ktoré koordinoval národný delegát páter Sérgio Lúcio Costa, salezián z Manausu, sa zišlo 19 účastníkov, členov a animátorov rád ADMA z týchto provincií: San Paulo, Porto Alegre, Belo Horizonte, Campo Grande a Manaus. Prítomné boli aj tri Dcéry Márie Pomocnice kresťanov zo São Paula, Recife a Minas Gerais, ktoré sa pripájajú k saleziánom pri animácii ADMA.



Cieľom stretnutia bolo oživenie saleziánskej spirituality, posilnenie formácie na základe predpisov a perspektíva spoločných krokov. Zdôraznila sa téma chápania ADMA v rámci saleziánskej rodiny a oživenie charismatickej spirituality dona Bosca.

Don Justo Piccinini, SDB, inšpektor Brazílie - Sao Paulo a zástupca Konferencie inšpektorov Brazílie (CISBRASIL), predsedal úvodnej eucharistii stretnutia a povzbudil všetkých, aby pokračovali v mariánskom apoštoláte, ktorý je tak drahý donovi Boscovi. Svoje povzbudivé poslanstvo poslal aj páter Alejandro Guevara, svetový duchovný animátor ADMA, ako aj sestra Lucrecia Uribe, svetová delegátka FMA. **Stretnutie sa nieslo v atmosfére bratstva a skončilo sa rozhodnutím Brazílie významne sa zúčastniť na Medzinárodnom kongrese Márie Pomocnice kresťanov, ktorý sa uskutoční v auguste 2024 v portugalskej Fatime.**

Svetové dni mládeže 2023 – Aby sa nesmierna milosť prelievala

Peknú skúsenosť s univerzálnou cirkvou zažili mladí z ADMA, ktorí toto leto odpovedali na pozvanie na stretnutie s pápežom Františkom na Campo da Graça v Lisabone pri príležitosti XXXVII. svetového dňa mládeže. Nedá sa povedať, že by táto skúsenosť skončila. Od ich návratu do Savojskej krajiny uplynuli už dva týždne a more fotografií, videí a správ, ktoré vznikli vďaka nespočetným stretnutiam s milosťou, ktoré zažili len počas týchto deviatich dní, hovorí o niečom, čo je stále živšie ako kedykoľvek predtým.

Ale nečudujte sa: hovorí sa, že sa to stane vtedy, keď si vezmete Máriu za príklad života a podobne ako ona **“vstanete a ponáhľate sa”** do neznámej krajiny, k miliónu a pol bratov a sestier, ktorí kričia: “Esta es la Juventud del Papa!”. Všetko rozkvitá a oživa; stáva sa, že nakoniec spolu tancujete, hráte sa a modlíte; spievate (v metre), spíte (trochu), jete (čo nájdete) a vymieňate si náramky a medailóniky s tou brazílskou sestrou, ktorá vás osloví, pretože si na vašom chrbte prečítala “ADMA C’è”; stáva sa, že tento výraz, toto sloveso “vstať” nadobúda aj význam “povstať”, **“prebudiť sa k životu”**.



Odišlo nás dvadsaťštyri, dvanásť dievčat a dvanásť chlapcov, sprevádzaných dvoma vedúcimi, vrátane otca Alejandra - duchovného vodcu celosvetovej ADMA. Odišli sme dvadsiati štyria a vrátili sme sa znásobení radosťou. Niektorí z nás sa už poznali, iní boli v skupine noví a každý z nás pristupoval k tejto skúsenosti s inou motiváciou, s cieľom v mysli a osobným križom v srdci, pričom v každom z nás bolo badať rovnakú túžbu zapojiť sa, nechať sa vyburcovať a ponáhľať sa. “V zhone” sme sa naučili ráno vstávať a večer meniť batohy. “V zhone” sme prešli ulicami Lisabonu, aby sme sa dostali na miesto križovej cesty a vigílie s pápežom.

“Rýchlo” sme si zamilovali Lisabon a bratov a sestry, ktorých sme tam stretli a objavili sme spojenie, ktoré je skutočnejšie ako spojenie na sociálnych sieťach: spojenie, ktoré vzniká zo stretnutia, zdieľania, lásky a služby.

Lisabon v našich srdciach už nikdy nebude len Lisabonom, ale neustálym pozvaním “vstať a ísť s chuťou”, aby sme znovu objavili tú Lásku, ktorá - ako hovorí pápež - “nás robí žiarivými”. Bude neustálou pripomienkou napodobňovať tento zhon - vlastný Márii - **“tých, ktorí dostali od Pána mimoriadne dary a nemôžu sa o ne nepodeliť, aby sa nerozdelili, aby nepreliali nesmiernu milosť, ktorú zakúsili”**.



Čile - 120 rokov Združenia Márie Pomocnice kresťanov z La Sereny

La Serena, Čile - júl 2023 - Združenie Márie Pomocnice kresťanov (ADMA) v La Serene **s nadšením oslávilo 120. výročie svojho založenia, čím sa stalo prvým združením založeným v Čile ako arcibratstvo v roku 1903.**

Počas osláv si uctilo Máriu Pomocnicu kresťanov a vyzdvihlo význam jej lásky a ochrany pre každého člena ADMA. Pon Miguel Rojasov, riaditeľ misií v tejto oblasti, sa poďakoval za štedrú podporu tohto diela a za uľahčenie realizácie projektov. Okrem toho bola vzdaná pocta donovi Andrésovi Moralesovi za jeho účasť na začlenení združenia do aktivít Pastoračnej vzdelávacej komunity, čím sa komunita viac zviditeľnila. ADMA vyjadrila svoju vďačnosť aj pátrovi Manuelovi Fajardovi, radcovi skupiny, ktorého láskavé a múdre vedenie inšpirované Máriou Pomocnicou bolo na ceste spoločenstva neoceniteľné. Tento významný míľnik pre ADMA v La Serene potvrdzuje jej úlohu kvasu v spoločnosti a prostredí, ktorý s obnoveným zmyslom pre angažovanosť bude prostredníctvom svojich členov naďalej odrážať odkaz Márie Pomocnice kresťanov v saleziánskej rodine.



Dám • vám
UČITELKU
IX Kongresu Márie Pomocnice kresťanov

Fatima 29. augusta - 1. septembra 2024

Registrácia otvorená

www.mariaauxiliadora2024.pt

PROSÍME VŠETKÝCH, ABY NÁM ZASLALI ČLÁNOK, FOTO ZO STRETNUTIA FORMÁCIE, PRIPOMIENKY 24. MÁRIJ POMOCI KRESŤANOV, VYKONÁVANEJ DOBROVOLNÍCKU ČINNOSŤ. Článok (formát .doc, max. 1200 znakov bez medzier) a maximálne 2 fotografie (digitálny formát .jpg a šírka najmenej 1000 px) s názvom a/alebo stručným popisom je potrebné zaslať na adresu adma@admadonbosco.org. V predmete e-mailu „Rodinné udalosti“ a v texte je potrebné uviesť údaje o autorovi (meno, priezvisko, miesto výstrelu, príslušnosť Adma, mesto, krajina).

Odoslaním automaticky oprávňujete Adma na spracovanie, publikovanie, aj čiastočné, a zverejnenie článku a fotografií v akejkoľvek forme. Obrázky môžu byť podľa uváženia redakcie zverejnené na webovej stránke www.admadonbosco.org, a/alebo na iných webových stránkach Adma spolu s popisom.